

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Διάλεξις τοῦ Διευθυντοῦ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς
κ. ΔΗΜ. ΠΑΝΟΥ εἰς τὸ ΕΛ.ΚΕ.ΠΑ.

Ἀρχόμενος τῆς διαλέξεώς του, ὁ κ. Δημ. Πάνου ἀνέλυσε τὴν ἔννοίαν τῆς Παραγωγικότητος καὶ ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην ἐφαρμογῆς τῶν βασικῶν ἀρχῶν τῆς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γεωργίαν, ἐν σιν χεῖρα δὲ εἶπε, μεταξύ ἄλλων, τὰ ἐξῆς, ὡς πρὸς τὰ μέτρα καὶ τὰ μέσα αὐξήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγικότητος τῆς χώρας μας :

—Τὸ πρόβλημα τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος ἐν τῇ γεωργίᾳ μας εἶναι ὁ κατὰ τὸν πλέον ὀρθολογικὸν τρόπον συνδυασμὸς τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς : Γῆ, Κεφάλαιον καὶ Ἔργασια, μὲ τάσιν ἐπιτεύξεως πῆρους ἀποδοτικότητος τῶν γεωργικῶν μας ἐκμεταλλεύσεων καὶ δῆ, οὐχὶ ὠρισμένων ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ συνόλου, μὲ σύγχρονον χρησιμοποίησιν παντὸς τεχνικοῦ μέσου ἢ πάσης ὀργανωτικῆς μεθόδου, διὰ τῆς ὁποίας θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀξιοποίησις ὅλων τῶν παραγωγικῶν πηγῶν καὶ μέσων, πρὸς αὐξήσιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας καὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴν βελτίωσιν, οὕτω, τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τοῦ γεωργικοῦ μας πληθυσμοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀρχῆς τῆς Παραγωγικότητος.

Εἰναι δὲ ἐπιτακτικῶς ἀναγκαῖα ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γεωργίαν, διὰ τὰς κάτωθι αἰτίας :

1. Διότι ἡ χώρα μας ὡς ὑποανάπτυκτος, δηλαδὴ, καθυστερημένη ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλους λόγους, δὲν ἀξιοποιεῖ τὰς πλουτοπαραγωγικὰς αὐτῆς πηγὰς.

2. Διότι ἡ χώρα μας, λόγῳ τοῦ πεπαιωμένου ἐν πολλοῖς καὶ ἀσυγχρονιστοῦ γεωργικοῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς, ὑφίσταται σημαντικὰς ζημίας. Παράδειγμα, ἡ ὑπαρξίς μεγάλου εἰσέτι ἀριθμοῦ χειροκινήτων καὶ ἵπποκινήτων ἐλαιουργείων. Ἐπίσης, ἡ ἔλλειψις καταλλήλων ἀποθηκῶν πάσης φύσεως γεωργικῶν μας προϊόντων, ὡς καὶ ἐπαρκῶν καὶ καταλλήλων φυκτικῶν χώρων διὰ τὴν συντήρησιν ὠρισμένων ἐξ αὐτῶν. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι τεράστιαι ζημίαι διὰ τὴν ἔθνικὴν οἰκονομίαν ἐκ φυρῶν, ἀλλοιώσεων, κακῆς ποιότητος τῶν προϊόντων ἢ καὶ πλήρους καταστροφῆς αὐτῶν.

3. Διότι ἡ χώρα μας δὲν ἀξιοποιεῖ πλήρως τὰ ὑποπροϊόντα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἐν τούτοις, τὸν βαθμὸν τεχνικοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς χώρας ἐκτιμῶμεν σήμερον, οὐχὶ ἐκ τοῦ ἱκανοποιητικοῦ βαθμοῦ ἀξιοποιήσεως τῶν πρώτων αὐτῆς ὑλῶν, διότι τούτο εἶναι αὐτονόητον, ἀλλὰ ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ἀρτίας χρησιμοποίησεως τῶν ὑποπροϊόντων ἐκ τῆς κατεργασίας τῶν πρώτων αὐτῶν ὑλῶν.

4. Διότι ἡ χώρα μας, λόγῳ τῆς κατατμήσεως τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας καὶ μὴ δυναμένη, ὡς ἐκ τούτου, νὰ ἐπιτύχη μαζικὴν παραγωγὴν, ἐμφανίζει μικρὸν ὕψος παραγωγικότητος, μὲ πληθὺς μικρῶν ὀρισκῶν ἐκμεταλλεύσεων, λειτούργουσῶν ὑπὸ τὸ βάρος ὑψηλοῦ κόστους. Τοῦτο ἐξηγεῖ καὶ τὴν ἀσθενῆ ἀνταγωνιστικὴν δύναμιν τῶν προϊόντων μας, ἰδίᾳ τῶν ἐπεριδοειδῶν καὶ